Lieta Nr.11390020016
Lietas arhīva Nr. K37-0035-17/6

S P R I E D U M S

Latvijas Republikas vārdā
Tukumā 2017.gada 6.janvārī

Tukuma rajona tiesa tiesnese L.Sprigule
piedaloties prokurorei J.Pridānei
aizstāvei, zvērinātai advokātei I.Vietniece un zvērinātam advokātam G.Barakam
izskatīja atklātā tiesas sēdē krimināllietu /pers. A/, personas kods /personas kods/, apsūdzībā pēc Krimināllikuma 126.panta pirmās daļas.

Aprakstošā daļa

Apsūdzētais/pers. A/ tīši nodarīja tādu miesas bojājumu, kas nav bīstams dzīvībai un nav izraisījis Krimināllikuma 125.pantā paredzētās sekas, bet izraisīja ilgstošu veselības traucējumu.

2016.gada 9.aprīlī ap pulksten 23.00, izmeklēšanā precīzi nenoskaidrotā laikā, /pers. A/, atrodoties mājas /adrese/, priekšnamā, dusmu vadīts, savstarpēja konflikta laikā ar /pers. B/, nolūkā nodarīt miesas bojājumus, vienu reizi ar dūri tīši iesita /pers. B/ pa seju kreisās acs rajonā. Pēc tam, turpinot savstarpēju konfliktu, /pers. A/ un /pers. B/ izgāja minētās mājas pagalmā, kur /pers. A/ vienu reizi ar dūri tīši iesita /pers. B/ pa seju deguna rajonā. /pers. A/ sitienu rezultātā cietušajam /pers. B/ tika nodarīti šādi miesas bojājumi: galvas trauma ar zemādas asinsizplūdumiem un ādas nobrāzumiem sejā, deguna kaula un labās orbītas mediālās sienas lūzums, galvas smadzeņu sasitumu, kas pēc sava rakstura kopumā pieskaitāmi vidēji smagiem miesas bojājumiem, kas rada ilgstošus veselības traucējumus uz laiku virs 21 dienas.

Ar savām darbībām /pers. A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 126.panta pirmajā daļā.

Nopratināts kā apsūdzētais /pers. A/ pilnīgi atzina savu vainu viņam inkriminētajās darbībās un pieteica lūgumu neizdarīt pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā.

Motīvu daļa

Tiesai pēc lietas materiālu pārbaudes nav šaubu par apsūdzētā vainīgumu un saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.pantu, tiesa pieņēma lēmumu neizdarīt pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā, jo apsūdzētais atzina savu vainu visā viņam izvirzītajā apsūdzībā un apsūdzētajam ir izskaidrota pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas procesuālā būtība un sekas.

/pers. A/ darbības pareizi kvalificētas pēc Krimināllikuma 126.panta pirmās daļas, ņemot vērā /pers. B/ nodarīto miesas bojājumu smaguma pakāpi, veselības traucējuma ilgumu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta otro daļu, tiesa, nosakot soda veidu, ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, kā arī vainīgā personību. Savukārt, atbilstoši šīs normas trešajai daļai, nosakot soda mēru, tiesa ņem vērā atbildību mīkstinošus un pastiprinošus apstākļus.

Ar IeM Informācijas centra izdruku pierādīts, ka /pers. A/ agrāk nav tiesāts. Sodīts par administratīvo pārkāpumu izdarīšanu, naudas sodi nomaksāti (lietas 47.- 48.lapa).

Izdruka no Personu Datu Pārlūka pierāda, ka /pers. A/ ir deklarētā dzīvesvieta Tukuma novadā (lieta 44.lapa).

SIA/Nosaukums A/ /pers. A/ raksturo pozitīvi-SIA strādā kopš 2013.gada.Atbildīgi risina ar klientiem saistītos jautājumus. Spēj strādāt komandā, atbildīgi paveikt uzticētos pienākumus ir atbildīgs. Pret sevi un kolēģiem prasīgs, komunikabls ar kolēģiem saprotas labi.

Apsūdzētā paskaidrojumi tiesas sēdē apstiprina, ka viņa apgādībā ir mazgadīgs bērns (lietas 79.lapa), ir darbspējīga persona.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta trešās daļas nosacījumiem, Krimināllikuma 126.panta pirmajā daļā paredzētais noziedzīgais nodarījums klasificējams kā mazāk smags noziegums, par kuru Krimināllikuma 126.panta pirmā daļa paredz piemērot brīvības atņemšanu uz laiku līdz trim gadiem, vai īslaicīgu brīvības atņemšanu, vai piespiedu darbu, vai naudas sodu.

Tiesa uzskata, ka /pers. A/ nosakāms likumā paredzētais sods -piespiedu darbs.

Ziņas par apsūdzēto personu, viņa attieksme pret izdarīto, kā arī noziedzīgā nodarījuma apstākļi liecina, ka nav samērīgi noteikt brīvības atņemšanas sodu, tas neatbilstu Krimināllikuma 35.pantā paredzētajiem soda mērķiem.

Kā atbildību mīkstinošu apstākli saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu tiesa vērtē apsūdzētā vaļsirdīgo atzīšanos izdarītajā, tā nožēlošanu. Tiesa ņem vērā apstākli, ka apsūdzētais izmantojis Kriminālprocesa likuma 21.pantā paredzētās tiesības uz sadarbību, veicinājis procesa norisi, piesakot lūgumu neizdarīt pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā, kas liecina par viņa attieksmi pret apsūdzību.

Tiesa nekonstatē Krimināllikuma 48.pantā paredzētos atbildību pastiprinošos apstākļus.

Cietušais /pers. B/ iesniedza kaitējuma kompensāciju par materiālo zaudējumu 1367,88 *euro* un morālā kaitējuma kompensāciju-3000*euro*.

Apsūdzētais pilnīgi atzina kompensāciju par materiālo zaudējumu un daļēji morālā kaitējuma kompensāciju - 1000 *euro*.

Tiesa uzskata, ka kaitējuma kompensācijas pieteikums pamatots un apmierināms daļēji.

Kriminālprocesa likuma 350.pants noteic, ka kompensācija ir naudas izteiksmē noteikta samaksa, ko persona, kura ar noziedzīgu nodarījumu radījusi kaitējumu, samaksā cietušajam kā gandarījumu par morālo aizskārumu, fiziskajām ciešanām un mantisko zaudējumu.

Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 353.panta pirmās daļas 1.punktam apsūdzētais ir persona, kurai var uzlikt kompensācijas samaksāšanas pienākumu.

Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 352.pantam tiesa kompensācijas apmēru nosaka, izvērtējot cietušā pieteikumu un ņemot vērā noziedzīgā nodarījuma smagumu un izdarīšanas raksturu, psihiskas traumas.

Tiesa, izvērtējot kompensāciju par morālo kaitējumu, vērtē /pers. A/ darbības- fizisku vardarbību pret cietušo, faktu, ka cietušajam nodarīti vidēji smagi miesas bojājumi –galvas trauma ar zemādas asinsizplūdumiem un ādas nobrāzumiem sejā, deguna kaula un labās orbītas mediālās sienas lūzumu, galvas smadzeņu sasitumu.

Nav iemeslu apšaubīt, ka cietušajam tika nodarītas fiziskas sāpes, ciešanas sakarā ar deguna kaula lūzumu un galvas sasitumu. Cietušajam tika veikta deguna dobuma operācija. Ārstējās trīs mēnešus. Pēc miesas bojājumu nodarīšanas cietušajam vienu mēnesi bija gultas režīms, sāpēja galva, tika konstatēts posttraumatisks perēklis labās pieres daivas baltajā vielā. Posttraumatiska labās orbītas mediālās sienas viegla deformācija. Paredzēta atkārtota deguna kaula operācija (lietas 73.-78.lapa).

Nosakot kaitējuma kompensācijas apmēru cietušajam, tiesa ņem vērā Augstākās tiesas pētījumā "Tiesu prakse par morālā kaitējuma kompensāciju kriminālprocesā" noteiktās ieteicamās summas par Krimināllikuma 126.pantā paredzētajiem noziedzīgajiem nodarījumiem (711,44-

4268,62 euro(500-3000Ls)).Lai gan Pielikumam Nr.3 ir rekomendējošs raksturs, tas pamatots ar tiesu prakses pētījumu un attiecīgi nodrošina pēc iespējas līdzīgu atlīdzinājumu salīdzinošos gadījumos. Novērtējot visus apstākļus, tiesa uzskata, nav apmierināms cietušā pieprasītā morālā kaitējuma apmērs, jo tas nav samērīgs ar noziedzīgā nodarījuma sekām, kaitējuma apmērs pietuvināms vidējai robežai. Nosakot kaitējuma apmēru tiesa ņem vērā Juridiskās palīdzības administrācijas izmaksāto kompensāciju cietušajam-925 *euro*. Atbilstoši minētajiem kritērijiem, tiesa atzīst par samērīgu, taisnīgu morālā kaitējuma kompensāciju cietušajam /pers. B/ -1300 *euro*. Tiesas ieskatā šāda summa atbilst krimināltiesisko attiecību taisnīgam noregulējumam konkrētajā lietā.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 350.panta trešo daļu cietušajam ir tiesības prasīt kaitējuma atlīdzināšanu Civilprocesa likuma noteiktajā kārtībā, ja viņš uzskata, ka ar kompensāciju nav atlīdzināts viss radītais kaitējums.

Tiesa uzskata, ka kaitējuma kompensācija par mantisko zaudējumu ir pierādīta pilnīgi ar lietā esošajiem čekiem par ārstēšanās izdevumiem (lietas 27.-31.lapa).Cietušais lūdz piedzīt arī izdevumus par advokāta juridisko palīdzību-100 *euro*. Ar vienošanos, kvīti Nr.881 pierādīti izdevumi par advokāta juridisko palīdzību (lietas 70., 75.lapa). Cietušā tiesības uz pārstāvību paredz Kriminālprocesa likuma 104., 108.pants.Tiesa uzskata, ka šie izdevumi ir netiešs kaitējums, kas nodarīts ar noziedzīgu nodarījumu, piedzenami no apsūdzētā.

Juridiskās palīdzības administrācija iesniegusi pieteikumu par cietušajam izmaksātās valsts kompensācijas 925 *euro* piedziņu valsts ienākumos (lietas 63.- 65.lapa), to tiesas sēdē uzturēja prokurors.

Cietušajam izmaksātās valsts kompensācijas piedziņu valsts budžetā noteic likuma „Par valsts kompensāciju cietušajiem" 3^1.panta 2.punkts.

Pirmstiesas procesā /pers. A/ drošības līdzeklis nav piemērots. Tiesa atzīst, ka drošības līdzekļa piemērošana nav nepieciešama, jo netika konstatēti Kriminālprocesa likuma 241.panta trešajā daļā norādītie apstākļi.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 511., 512., 520., 527., 528., 529.,530. un 531. pantu,

Rezolutīvā daļa

Tiesa

n o s p r i e d a

/pers. A/ atzīt par vainīgu un sodīt pēc Krimināllikuma 126.panta pirmās daļas ar piespiedu darbu uz simtpiecdesmit stundām.

Uzlikt par pienākumu /pers. A/, desmit darbdienu laikā pēc sprieduma stāšanās spēkā, pieteikties soda izpildei Valsts probācijas dienesta teritoriālajā struktūrvienībā, atbilstoši deklarētajai dzīvesvietai.

Drošības līdzekli /pers. A/, nepiemērot.

Piedzīt no /pers. A/:

- /pers. B/ labā kompensāciju par mantisko zaudējumu: 1267,88 *euro* ārstēšanās izdevumus un izdevumus par juridisko palīdzību 100 *euro* ,
- morālo kaitējumu 1300 *euro,* kopā -2667,88 *euro*, pārējā daļā kaitējuma kompensāciju nenoteikt,
- valsts ienākumos cietušajam izmaksāto valsts kompensāciju 925 *euro* .

Spriedumu var pārsūdzēt 10 dienu laikā, apelācijas kārtībā, daļā par tiesas piespriesto sodu, kaitējuma kompensāciju vai sakarā ar pieļautajiem procesa pārkāpumiem, Zemgales apgabaltiesā, no pilna sprieduma pieejamības dienas - 2017.gada 20.janvāra, sūdzību vai protestu iesniedzot Tukuma rajona tiesā.

Tiesnese L.Sprigule